

Det er den danske regerings håb, at vor fulde og oprigtige støtte til selvbestemmelses grundlæggende principper er kommet klart til udtryk i udvalgets daglige arbejde.

Min regerings generelle holdning til de spørgsmål, som har deres udspring i arven fra kolonitiden, har været at fremme samarbejdet mellem FN og de implicerede parter. Vi er glade ved at se, at denne politik har båret frugt i de fleste kolonispørgsmål, selv om det må indrømmes, at vi stadig står tilbage med enkelte vanskelige problemer. Vi nærer imidlertid tillid til, at frigørelsesprocessen i kraft af sin egen indre logik ikke vil standse, før alle lande og folk er blevet befriet fra andre landes og folks styre, i hvilken form dette end måtte være. Vi håber og stoler på, at alle medlemmer af FN ihærdigt vil arbejde sammen til fremme af denne proces på ordnet vis, således at det, når vor tids historie skal skrives, kan siges, at vor generations bestræbelser resulterede i et internationalt samfund alene bestående af virkeligt uafhængige og selvstændige nationer og folk.

Vi kan imidlertid ikke overse ét problem, som kaster en dyster skygge over det afrikanske kontinent og over hele den internationale skueplads, nemlig den sydafrikanske regerings apartheidpolitik. Situationen i dette land giver vedblivende anledning til dyb bekymring i Danmark. Vi har med dyb beklagelse konstateret, hvorledes den sydafrikanske regering systematisk og selvretfærdigt bliver ved med at undergrave det store flertal af den sydafrikanske befolknings menneskerettigheder. Den lader fortsat hånt om de mange appeller fra FNs højeste organer og tilsidesætter ganske verdensoffentlighedens mening.

Denne politiks fallit har fundet tydeligt udtryk i den stigende anvendelse af dødsstraffe og lange fængselsstraffe for oppositionel virksomhed. Det synes indlysende, at Sydafrikas regering ikke kan eller ikke vil indse, hvor farligt det er at styre et multiracielt samfund på denne måde. For det store flertal af menneskeheden er det foruroligende og tragisk at være vidne til, hvorledes Sydafrikas regering trods den stadige forværring af situationen i landet, klynger sig til apartheidpolitikken, som modvirker netop de mål, den sydafrikanske

regering hævder at have for øje, og som til sidst kan få uoverskuelige følger.

De, som i tidens løb har fulgt verdensoffentlighedens reaktioner på apartheidpolitikken, kan ikke undgå at bemærke en klar tendens henimod en stramning i modstanden mod apartheid.

Et vigtigt skridt inden for FNs rammer er Sikkerhedsrådets nedsættelse af et ekspertudvalg til undersøgelse af, hvorvidt de foranstaltninger, der i givet fald vil kunne iværksættes af Rådet i medfør af pagten, anses for gennemførlige og virkningsfulde, samt af hvad sådanne foranstaltninger måtte indebære. Den danske regering går fuldt ind for Sikkerhedsrådets beslutning, og vi ser frem til udvalgets beretning. Vi nærer tillid til, at den vil blive et konstruktivt og positivt bidrag til kampen mod apartheid.

Vi ser, hvordan udviklingen peger i en bestemt retning, og vi må alle — store og små lande, lande på alle kontinenter, uanset hvor alvorlige politiske, økonomiske og emotionelle problemer apartheidspørgsmålet rummer for os — indse dette: at en løsning af apartheidspørgsmålet vil kræve klogskab, styrke og fantasi, såfremt vi stadig skal kunne håbe, at man kan undgå en drastisk eller voldelig udgang på sagen og finde en løsning på grundlag af gensidig forståelse og genoprettelse af alle sydafrikaneres rettigheder og værdighed. På dette sted ønsker jeg at slå fast, at den danske regering til fremme af en sådan løsning vil være rede til at tage alle nødvendige skridt i overensstemmelse med lovlige FN-beslutninger.

Denne generalforsamling kan se tilbage på et af de betydningsfuldeste resultater inden for FNs økonomiske samarbejde. I det forløbne år afholdtes den mest omfattende økonomiske konference siden den anden verdenskrigs afslutning — FN-konferencen om handel og udvikling. På denne konference blev der opnået en meget høj grad af enighed om verdensøkonomiske problemer af den største betydning for alle nationer.

Vi har alle siden sidste generalforsamling vidst, hvad der med handels- og udviklingskonferencen stod på spil, ikke alene for udviklingslandene, men for hele vort sam-